Parlament Europejski
2019-2024

Komisja Gospodarcza i Monetarna

2022/2146(INI)

16.5.2023

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie dalszej reformy przepisów dotyczących opodatkowania osób prawnych
(2022/2146(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawczyni: Isabel Benjumea Benjumea

PR_INI

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

UZASADNIENIE 10

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie dalszej reformy przepisów dotyczących opodatkowania osób prawnych (2022/2146(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając dyrektywę Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązanymi spółkami różnych państw członkowskich (dyrektywa w sprawie odsetek i należności licencyjnych)[1],

– uwzględniając dyrektywę Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (dyrektywa w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych)[2],

– uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiającą przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (dyrektywa w sprawie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania I lub dyrektywa ATAD I)[3] oraz dyrektywę Rady (UE) 2017/952 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2016/1164 w zakresie rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych dotyczących państw trzecich (ATAD II)[4],

– uwzględniając dyrektywę Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającą dyrektywę 77/799/EWG (dyrektywa w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania lub DAC 1)[5], dyrektywę Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (DAC 2)[6], dyrektywę Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (DAC 3)[7], dyrektywę Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (DAC 4)[8], dyrektywę Rady (UE) 2016/2258 z dnia 6 grudnia 2016 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w odniesieniu do dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy (DAC 5)[9], dyrektywę Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w

[1] Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 49.
[2] Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 8.
[3] Dz.U. L 193 z 19.7.2016, s. 1.
[4] Dz.U. L 144 z 7.6.2017, s. 1.
[5] Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.
[6] Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1.
[7] Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 1.
[8] Dz.U. L 146 z 3.6.2016, s. 8.
[9] Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 1.

zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (DAC 6)[10] oraz dyrektywę Rady (UE) 2021/514 z dnia 22 marca 2021 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC 7)[11],

– uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej (dyrektywa UE w sprawie rozstrzygania sporów)[12],

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2101 z dnia 24 listopada 2021 r. zmieniającą dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały (dyrektywa w sprawie publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje)[13],

– uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2022/2523 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii (dyrektywa w sprawie filaru drugiego)[14],

– uwzględniając wnioski Komisji oczekujące na przyjęcie, w szczególności wnioski dotyczące dyrektyw w sprawie wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0685), wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0683) oraz pakietu dotyczącego opodatkowania gospodarki cyfrowej (COM(2018)0147 i COM(2018)0148), a także stanowiska Parlamentu w sprawie tych wniosków,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 lipca 2020 r. pt. „Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą” (COM(2020)0312),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 maja 2021 r. pt. „Opodatkowanie działalności gospodarczej w XXI wieku” (COM(2021)0251),

– uwzględniając wniosek Komisji z dnia 22 grudnia 2021 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania grup wielonarodowych w Unii (COM(2021)0823), a także stanowisko Parlamentu w sprawie tego wniosku[15],

– uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z dnia 6 grudnia 2022 r.,

– uwzględniając badanie Komisji ze stycznia 2022 r. pt. „Koszty przestrzegania przepisów podatkowych przez MŚP – aktualizacja i uzupełnienie: sprawozdanie

[10] Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1.
[11] Dz.U. L 104 z 25.3.2021, s. 1.
[12] Dz.U. L 265 z 14.10.2017, s. 1.
[13] Dz.U. L 429 z 1.12.2021, s. 1.
[14] Dz.U. L 328 z 22.12.2022, s. 1.
[15] Dz.U. C 479 z 16.12.2022, s. 89.

końcowe”,

– uwzględniając sprawozdanie z wyników końcowych Konferencji w sprawie przyszłości Europy oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 4 maja 2022 r. w sprawie działań następczych w związku z konkluzjami Konferencji w sprawie przyszłości Europy[16],

– uwzględniając wniosek Komisji z dnia 11 maja 2022 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie ustanowienia przepisów dotyczących ulgi służącej przeciwdziałaniu zjawisku uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego oraz w sprawie ograniczenia możliwości odliczania odsetek do celów związanych z podatkiem dochodowym od osób prawnych (COM(2022)0216),

– uwzględniając wystosowane przez Komisję zaproszenie do zgłaszania uwag dotyczących oceny skutków z dnia 13 października 2022 r. w odniesieniu do wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie Działalności gospodarczej w Europie: Ramy opodatkowania dochodu (BEFIT),

– uwzględniając wystąpienie przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego w dniu 19 października 2022 r. w sprawie przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 20–21 października 2022 r.,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 marca 2023 r. pt. „Długoterminowa konkurencyjność UE: perspektywa na przyszłość po 2030 r.” (COM(2023)0168),

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 23 marca 2023 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2021 r. w sprawie reformy polityki UE dotyczącej szkodliwych praktyk podatkowych (w tym reformy Grupy ds. Kodeksu Postępowania)[17],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2022 r. w sprawie wpływu krajowych reform podatkowych na gospodarkę UE[18],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2022 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie sprawiedliwego i prostszego opodatkowania wspierającego strategię odbudowy gospodarczej (działania następcze PE w związku z lipcowym planem działania Komisji i jej 25 inicjatywami w dziedzinie VAT, opodatkowania przedsiębiorstw i opodatkowania osób fizycznych)[19],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 października 2022 r. pt. „Wpływ nowych technologii na opodatkowanie: technologie kryptograficzne i łańcuch bloków”[20],

– uwzględniając plan działania Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)

[16] Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0141.
[17] Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 167.
[18] Dz.U. C 342 z 6.9.2022, s. 14.
[19] Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 211.
[20] Dz.U. C 132 z 14.4.2023, s. 15.

z dnia 19 lipca 2013 r. w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS),

– uwzględniając ostateczne sprawozdania OECD/G-20 w sprawie BEPS z października 2015 r.,

– uwzględniając otwarte ramy grupy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)/G-20 w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS) z dnia 8 października 2021 r. pt. „Dwufilarowe rozwiązanie w celu sprostania wyzwaniom podatkowym wynikającym z cyfryzacji gospodarki”, do których dołączyło i na które zgodziło się na dzień 16 grudnia 2022 r. 138 ze 141 członków,

– uwzględniając sprawozdania na temat planów dotyczących filarów I i II przyjęte na szczeblu otwartych ram OECD/G-20 dnia 14 października 2020 r., a także wyniki analizy ekonomicznej i oceny skutków OECD z dnia 12 października 2020 r. pt. „Wyzwania podatkowe wynikające z cyfryzacji – Ocena skutków gospodarczych”,

– uwzględniając modelowe zasady filaru II otwartych ram OECD/G-20 w sprawie BEPS z dnia 20 grudnia 2021 r. dotyczące wdrażania na szczeblu krajowym globalnego minimalnego podatku w wysokości 15 %,

– uwzględniając ustawę prawa publicznego Stanów Zjednoczonych 117-169 z dnia 16 sierpnia 2022 r., znaną jako ustawa o obniżeniu inflacji,

– uwzględniając art. 54 Regulaminu,

– uwzględniając pismo Komisji Budżetowej,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0000/2023),

A. mając na uwadze, że państwa członkowskie mogą swobodnie decydować o własnej polityce gospodarczej, w szczególności o własnej polityce podatkowej w granicach określonych w traktatach UE; mając na uwadze, że choć polityka podatkowa w dużej mierze pozostaje w gestii państw członkowskich, jednolity rynek wymaga koordynacji w ustalaniu polityki podatkowej, by dalej się integrował;

B. mając na uwadze, że europejskie przedsiębiorstwa doświadczają poważnych trudności w związku z obecną niekorzystną sytuacją gospodarczą i społeczną;

C. mając na uwadze, że dzięki planowi działania w sprawie BEPS udało się osiągnąć globalny konsensus w wielu kwestiach dotyczących zwalczania agresywnego planowania podatkowego;

D. mając na uwadze, że UE dała przykład, transponując umowy międzynarodowe do wielu dyrektyw w sprawie opodatkowania, co usprawniło koordynację i zwalczanie przez UE agresywnego planowania podatkowego;

E. mając na uwadze, że na dzień 16 grudnia 2022 r. 138 państw, w tym wszystkie państwa członkowskie UE, zgodziło się na reformę międzynarodowego systemu podatkowego za pomocą rozwiązania dwufilarowego;

F. mając na uwadze, że rozdrobnienie polityki podatkowej stwarza na jednolitym rynku różne przeszkody dla obywateli i przedsiębiorstw, szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP); mając na uwadze, że przeszkody te zniechęcają do prowadzenia transgranicznej działalności gospodarczej i mogą zakłócać funkcjonowanie jednolitego rynku;

G. mając na uwadze, że uprzywilejowanie finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego w opodatkowaniu osób prawnych pozwala na znaczne odliczenia podatkowe w przypadku płatności odsetkowych; mając na uwadze, że koszty finansowania kapitałowego nie mogą być odliczane w podobny sposób;

1. przypomina, że współpraca państw członkowskich UE w zakresie opodatkowania osób prawnych nie jest celem samym w sobie, ale raczej narzędziem do uzupełnienia, poprawy i dalszego rozwoju jednolitego rynku;

2. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady Europejskiej z 23 marca 2023 r., w których wzywa się do uproszczenia ogólnego otoczenia regulacyjnego i zmniejszenie obciążeń administracyjnych, oraz komunikat Komisji z 16 marca 2023 r., w którym podkreślono, że unijne ramy podatkowe mają kluczowe znaczenie dla wspierania wzrostu gospodarczego i inwestycji prywatnych, w szczególności poprzez usuwanie barier podatkowych dla inwestycji transgranicznych;

3. podkreśla, że niezwykle istotne jest zwalczanie agresywnego przenoszenia zysków przy jednoczesnym propagowaniu sprawiedliwości, przejrzystości i pewności fiskalnej oraz utrzymywaniu podatków na poziomach sprzyjających zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu;

4. zwraca uwagę na liczne dyrektywy w sprawie opodatkowania przyjęte od 2011 r., które przyczyniły się do sprawiedliwszego, prostszego i skuteczniejszego opodatkowania osób prawnych w UE oraz do nałożenia na przedsiębiorstwa w UE wielu obowiązków dotyczących przestrzegania przepisów prawa podatkowego[21];

5. ubolewa nad faktem, że państwa członkowskie wdrożyły i stosują dyrektywy w sprawie opodatkowania w rozbieżny sposób, co zakłóca prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku i prowadzi do braku zgodności podstaw opodatkowania, większej biurokracji i wyższych kosztów przestrzegania przepisów;

Ograniczenie obciążenia dla przedsiębiorstw w UE związanego z przestrzeganiem przepisów

6. zauważa, że szacunkowe koszty przestrzegania przepisów podatkowych w przypadku dużych przedsiębiorstw wielonarodowych wynoszą około 2 % płaconych podatków, natomiast w przypadku MŚP te szacunkowe koszty wynoszą około 30 % płaconych podatków; przypomina, że europejskie przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, to główna siła napędowa wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;

[21] Zob. w szczególności dyrektywy w sprawie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania (ATAD I i ATAD II), zmiany dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC 1 do DAC 7), rewizja dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych, dyrektywa UE w sprawie rozstrzygania sporów, dyrektywa w sprawie publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje lub dyrektywa w sprawie filaru drugiego.

7. wzywa Komisję do przedstawienia ogólnej oceny działań podjętych w dziedzinie opodatkowania osób prawnych od 2011 r. oraz do niezwłocznego zmniejszenia obciążeń nakładanych na przedsiębiorstwa poprzez wprowadzenie moratorium regulacyjnego i opóźnienie wdrażania aktów prawnych dotyczących opodatkowania, które mogłyby w nadmierny sposób zwiększyć koszty prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa doświadczające już trudności; wzywa Komisję do przeprowadzania sprawdzianów konkurencyjności nowych wniosków ustawodawczych w sprawie opodatkowania zgodnie z wezwaniem Rady Europejskiej z 22 marca 2023 r. w odniesieniu do wszystkich nowych wniosków;

8. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Konferencji w sprawie przyszłości Europy z 9 maja 2022 r. dotyczący przeprowadzenia sprawdzianu konkurencyjności mającego na celu przeanalizowanie m.in. wpływu nowych przepisów podatkowych na przedsiębiorstwa i ich otoczenie biznesowe; z niecierpliwością czeka na realizację zapowiedzi przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen z 19 października 2022 r. o wprowadzeniu do przepisów UE standardowego sprawdzianu konkurencyjności;

9. zwraca uwagę na wznowienie debaty na temat bodźców podatkowych w następstwie przyjęcia ustawy o obniżeniu inflacji przez Stany Zjednoczone; wzywa Komisję do zezwolenia na eksperymentowanie z ulgami podatkowymi; nalega jednak, by wszystkie decyzje były podejmowane w sposób skoordynowany, aby zachować funkcjonowanie jednolitego rynku;

10. wzywa państwa członkowskie do zaangażowania się w politykę umożliwiającą pełne odliczanie inwestycji kapitałowych w danym roku oraz do wprowadzenia na stałe przepisów dotyczących ulg kapitałowych w celu zwiększenia rzeczywistych inwestycji i wsparcia konkurencyjności Europy;

11. w świetle wysokich stóp inflacji wzywa państwa członkowskie do wykorzystywania dodatkowych dochodów uzyskiwanych z tytułu wyższych cen energii bezpośrednio do celów związanych ze zmniejszaniem obciążeń nakładanych na przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP;

Porozumienie filaru II

12. odnotowuje dwufilarowe rozwiązanie osiągnięte na szczeblu otwartych ram OECD/G-20 w sprawie przydziału praw do opodatkowania i stosowania minimalnej efektywnej stawki podatkowej w wysokości 15 % od globalnych zysków przedsiębiorstw wielonarodowych;

13. zauważa, że oprócz radzenia sobie z niestabilnym otoczeniem biznesowym i coraz większą liczbą dyrektyw UE w sprawie opodatkowania przedsiębiorstwa kierują swoje zasoby finansowe i ludzkie na stosowanie zasad filaru II; wzywa Komisję, aby dała przedsiębiorstwom chwilę wytchnienia i wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do ewentualnych nowych przepisów BEFIT;

Dążenie do uproszczonego systemu podatku dochodowego od osób prawnych

14. wzywa Komisję do ukierunkowania wszystkich państw członkowskich na dążenie do uproszczonego systemu podatkowego w celu zmniejszenia obciążenia

administracyjnego dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP; stwierdza, że uproszczenie procedur zwrotu, odliczeń i postępowań sądowych to inne rozwiązania służące zmniejszeniu obciążenia administracyjnego, w szczególności dla MŚP;

15. przypomina, że uproszczenie złożonych ram prawnych dotyczących systemów opodatkowania osób prawnych pomaga przyciągnąć bezpośrednie inwestycje zagraniczne i zmniejsza ryzyko przeniesienia się przedsiębiorstw do państw spoza UE;

16. z zadowoleniem przyjmuje plan Komisji zakładający prace nad wnioskiem dotyczącym BEFIT, zaplanowanym na trzeci kwartał 2023 r., z myślą o opracowaniu dla UE nowego i jednolitego zbioru przepisów dotyczących podatku dochodowego od osób prawnych, opartego na stosowaniu sprawiedliwej, kompleksowej i skutecznej formuły repartycji i wspólnej podstawy opodatkowania dochodów przedsiębiorstw, który to zbiór zagwarantuje przedsiębiorstwom jasność i przewidywalność;

17. ponawia swoją uwagę, że inicjatywa dotycząca BEFIT powinna być wspierana przez proces polityczny w zakresie budowania politycznego poparcia dla zmian oraz że inicjatywie powinna towarzyszyć dokładna ocena skutków;

18. odnotowuje cele BEFIT, o których mowa w wystosowanym przez Komisję zaproszeniu do zgłaszania uwag dotyczących oceny skutków i którymi są: zwiększenie odporności przedsiębiorstw przez zmniejszenie złożoności przepisów podatkowych i kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez przedsiębiorstwa z UE prowadzące działalność transgraniczną, usunięcie przeszkód dla inwestycji transgranicznych i zwiększenie atrakcyjności jednolitego rynku dla inwestycji międzynarodowych, stworzenie środowiska sprzyjającego sprawiedliwemu i trwałemu wzrostowi gospodarczemu przez umożliwienie uproszczenia procedur administracyjnych oraz zapewnienie trwałych dochodów podatkowych, co jest szczególnie ważne w obecnej trudnej sytuacji gospodarczej;

19. podkreśla ideę punktu kompleksowej obsługi umożliwiającego złożenie jednej skonsolidowanej deklaracji podatkowej; wzywa Komisję do wprowadzenia punktu kompleksowej obsługi do celów stosowania przepisów BEFIT w fazie testów i do włączenia go jako stałej funkcji BEFIT, jeśli faza testowa zakończy się powodzeniem;

20. odnotowuje wniosek Komisji z dnia 11 maja 2022 r. dotyczący uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego; ubolewa nad decyzją Rady z dnia 6 grudnia 2022 r. o zawieszeniu rozpatrywania wniosku; wzywa Radę do wznowienia negocjacji w sprawie tego wniosku;

21. podkreśla, że bodźce podatkowe dla prywatnych badań i rozwoju (np. ulgi podatkowe, zwiększone odpisy lub dostosowane systemy amortyzacji) stosowane w sposób odpowiedzialny pod względem fiskalnym mogą przyczynić się do zwiększenia ogólnych wydatków w gospodarce na badania i rozwój, co często wiąże się z pozytywnymi efektami zewnętrznymi; przypomina, że wydatki przedsiębiorstw na badania i rozwój wyniosły w 2020 r. 1,5 % unijnego PKB, w porównaniu z 2,6 % w USA i Japonii, według sprawozdania inwestycyjnego Europejskiego Banku Inwestycyjnego za lata 2022–2023; wzywa Komisję do przedstawienia oceny bodźców podatkowych w obszarze prywatnych badań i rozwoju;

°

° °

22. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

Pandemia COVID-19, a następnie rosyjska agresja na Ukrainę spowodowały ogromne trudności dla europejskich przedsiębiorstw w postaci wysokiej inflacji, skutków ubocznych obostrzeń, problemów w łańcuchu dostaw i niedoboru surowców. Przeszkody te stanowią dodatkowe obciążenie dla sektora prywatnego UE, który już i tak zmagał się z wysokimi kosztami przestrzegania przepisów w związku z wcześniejszymi unijnymi przepisami podatkowymi.

Skutki tych dwóch kryzysów okazały się szczególnie szkodliwe dla europejskich MŚP, które będąc niemal wszystkimi przedsiębiorstwami sektora niefinansowego w Unii Europejskiej (UE-28) (99,8 %) i odpowiadając za dwie trzecie całkowitego zatrudnienia w UE-28 (66,6 %) znajdują się w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej ze względu na wyższe koszty przestrzegania przepisów w porównaniu z przedsiębiorstwami wielonarodowymi i uprzywilejowanie finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego.

Sprawozdawczyni jest zdania, że aby wspierać konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP:

- Przed zaproponowaniem nowych przepisów należy niezwłocznie złagodzić obciążenie regulacyjne europejskich przedsiębiorstw poprzez egzekwowanie moratorium regulacyjnego i ocenę skutków dotychczasowych działań dotyczących opodatkowania osób prawnych. Istotne jest uwzględnienie „sprawdzianu konkurencyjności”, który został zaproponowany na posiedzeniu plenarnym Konferencji w sprawie przyszłości Europy i w związku z którym przewodnicząca Komisji i Rada Europejska podjęły działania następcze. Dodatkowe dochody podatkowe wynikające z wyższych cen energii mogłyby złagodzić wpływ obecnych wysokich stóp inflacji.

- Należy rozważyć stosowanie ulg podatkowych i innych bodźców w celu wspierania obecnej i przyszłej konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich. Decyzja o wprowadzeniu takich środków wsparcia powinna być jednak podejmowana w sposób skoordynowany między państwami członkowskimi, aby nie zakłócać funkcjonowania jednolitego rynku.

- Sposobem na zmniejszenie obciążenia administracyjnego europejskich przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, jest dążenie do uproszczonego systemu podatkowego. Komisja powinna ukierunkować państwa członkowskie na uproszczenie procedur zwrotu, odliczeń i postępowań sądowych. Zmniejszenie obciążenia regulacyjnego zwiększy odporność europejskich przedsiębiorstw, zachęci do międzynarodowych inwestycji i stworzy środowisko sprzyjające sprawiedliwemu i trwałemu wzrostowi gospodarczemu;

- W świetle przyszłego wniosku dotyczącego BEFIT i wdrożenia zasad filaru II OECD Komisja powinna rozłożyć w czasie wdrażanie pakietów regulacyjnych, aby zapewnić europejskim przedsiębiorstwom niezbędną chwilę wytchnienia i czas na przygotowanie się do zmieniającego się otoczenia regulacyjnego.